

Aan de heer D.N.F. Dirkzwager
Nicolaas Witsenkade 32-boven
1017 ZT Amsterdam

Amsterdam, 15 april 2003

*What is in a name?
that which we call a rose
By any other name would smell
as sweet.*

Shakespeare.

Beste Douwe,

Je achteroom en -tante, Vera en Aad Dirkzwager, heten je hartelijk welkom op onze planeet Aarde. Het is er wel vol. De geschatte wereld bevolking van dit moment is 6,2 miljard mensen. Jazeker, de demografen, dat zijn mensen die zulke dingen weten, zeggen dat er nu al op aarde een overbevolking bestaat van het genus 'homo sapiens'. Dat moge zo wezen, maar we moeten een uitzondering maken voor het species DIRKZWAGER. Daar is altijd een tekort aan. Heden ten dage denken we dat in het jaar 2050 er wel 9 miljard mensen op de wereld zullen wonen.

Naar je komst, Douwe, werd door je ouders met groot verlangen uit gekeken. Je bent vandaag al 4 dagen op deze wereld en bevalt het? Je achteroom, de schrijver van deze brief, woont al 22.885 dagen (dat is bijna 62 jaar en acht maanden) op de planeet aarde en het bevalt hem nog uitstekend, omdat we in het welvarend deel van de wereld leven. Dat is ons geluk.

Het andere grote geluk dat jou ten deel is gevallen, Douwe, is dat je in de wieg ligt van zulke liefderijke ouders! In hun nabijheid zal je de komende tijd de mooiste periode in je leven beleven. Helaas zal je dat vergeten, net zo als alle mensen dat vergeten hebben. Zij zullen voor je zorgen, d.w.z. in bad doen, verschonen, te eten geven, in hun armen wiegen en troosten als je huult, in je wieg stoppen om te slapen en eruit halen om je te knuffelen, kortom je zal het middelpunt van hun leven zijn. Als enige tegenprestatie wordt er van je verlangd dat zo nu en dan kraait als teken van welbehagen.

Weldra ga je leren kruipen en dan lopen. Maar dan zijn we een jaar verder. Nog later ga je een taal leren en leer je liedjes zingen. Een zelfbewustzijn ga je ontwikkelen. Je ouders helpen je bij het aanleren van wat mag en van wat niet mag. Het is nu eenmaal zo dat het leven uit geboden en verboden bestaat. Vooralsnog behoef je dat niet te weten. In jouw wereld bestaat er nog geen moraliteit met het daarbij behorende besef van goed en kwaad. In de eerste vijf jaar van je leven leer je zo ongelooflijk veel, dat je die prestatie nimmer zult evenaren in latere 'vijf jaar periodes'.

Nog later ga je een tijdsbesef krijgen. De 'Tijd' schrijdt onverbiddelijk voort. De tijd stop zetten is onmogelijk. Ik vertel je dit om te illustreren dat alle mensen, of liever alle levende organismen op aarde, een verleden en een toekomst hebben en de scheidslijn, de passage waar de toekomst overgaat in het verleden, noemen we de TIJD. Waarom je dit moet weten, Douwe, is omdat de tijd als verschijnsel zo verschrikkelijk belangrijk is. Op de tijdslijn in de toekomst worden veel punten vastgelegd en wanneer de voortschrijdende tijd dan zo'n punt bereikt, gebeuren er of prettige - of onplezierige voorvallen. Zal ik je een voorbeeld geven van een plezierig voorval als een bepaald moment in de tijd bereikt wordt? Je eigen jaardag op 10 april in de jaren 2004, 2005, 2006 enzovoort. of misschien wel de jaardag van Sint Nicolaas. Dan krijg je cadeautjes en taartjes. Onplezierig is het als je op een van te voren bepaald moment (op die tijdslijn) naar bed moet en je wil nog niet.

En dan is er nog iets raars met de tijd. Eigenlijk niet zozeer met de tijd maar met je eigen beleving van die tijd. Het tijdsverloop is constant. De lengte van een uur wordt uiteindelijk bepaald door de omlooptijd van de aarde om de zon, die op een te verwaarlozen verschil na, altijd gelijk is. We noemen die periode één jaar. En toch, Douwe, ervaren we het tijdsverloop van b.v. een uur verschillend naargelang we met iets bezig zijn dat we al dan niet prettig vinden. De uren duren langer als we met iets onplezierigs bezig zijn of we ons vervelen. We zeggen dan: 'De uren vliegen niet om.' Wil je in je ervaringswereld een lang leven hebben, dan zou de logische conclusie moeten zijn om te proberen je te vervelen, zoveel als mogelijk is. Je zult begrijpen dat ik je hier op het verkeerde been zet. Leven is niet jezelf vervelen. Leven is de wonderen in deze wereld ontdekken. De mens die zich verwondert leeft. Welk een wonderbare wereld nog te wachten staat om door jouw ontdekt te worden, is het grote geschenk van het leven.

'And always remember: Life is too short not to be a DIRKZWAGER !'

Laten we later, zeg over 17,5 jaar als de schrijver van deze brief 80 jaar is, een biertje met elkaar drinken en dan als vervolg op deze brief over de zin van het leven praten.

In die tussentijd moge een gelukkig leven je deel zijn en dat je veel vreugde zult brengen in het leven van je ouders, is onze wens.

Vero & Aad Dirkzwager

PS, Douwe, een achteroom is de broer van je grootvader